

Retten i Kolding

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 8. januar 2021

Rettens nr. 1-11444/2020

Politiets nr. 3700-70811-00194-20

Anklagemyndigheden

mod

T

Født december 1986

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. december 2020. Anklageskriftet blev berigtiget under hovedforhandlingen. T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1, jf. § 81 d, stk. 1,
ved den 18. november 2020 ca. kl. 11.20 ved Indrejsekontrol,
Passagerterminalen 10 i Billund Lufthavn, Billund, for at skuffe i retsforhold,
at have gjort brug af et falsk dokument, idet hun fremviste en falsk
ansættelseskontrakt for kontrolpersonalet for at opnå et anerkendelsesværdig
formål med indrejse i Danmark i forbindelse med covid-19-epidemien.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, og nr. 2, jf. § 22, nr. 9 og § 32, stk. 4, nr. 5, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, fastsat af retten.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne V1 og V2.

Rettens gengivelse af forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Den fremviste ansættelseskontrakt har været dokumenteret i sagen, ligesom der har været dokumenteret fra udtræk af tiltaltes mail.

Tiltalte har om sine personlige forhold i forbindelse med en afhøringsrapport efter udlændingelovens § 26 foretaget den 7. december 2020 oplyst, at hun ingen tilknytning har til Danmark, og at hun ikke kender nogen i Danmark. Det har ingen konsekvenser for hende, eller hendes familie, hvis hun udvises. Hun bor og har tilknytning til Tjekkiet.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 18. november 2020.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter vidnet V1 troværdige forklaring, lægger retten til grund, at den ansættelseskontrakt, som tiltalte fremviste i forbindelse med indrejsen i Danmark, ikke hidrører fra – eller er udstedt på vegne af den arbejdsgiver, der fremgår af ansættelseskontrakten, ligesom det lægges til grund, at V1 aldrig haft nogen kontakt med tiltalte.

Ansættelseskontrakten er affattet på dansk, hvilket tiltalte efter sin forklaring ikke forstår. Hun har ikke kunne læse kontrakten og foretog efter sin forklaring ingen bestræbelser på at få kontrakten oversat, eller i øvrigt undersøge kontraktens indhold nærmere. Tiltalte fik angiveligt kontakt til den danske arbejdsgiver via en perifer bekendt fra et massagekursus, ved navn X1. Tiltalte har ikke kunne redegøre nærmere for identiteten på denne person, ligesom tiltalte – ud over at hun har haft korrespondance med en person ved navn X2 vedrørende arbejdet i Danmark via tjenesten Whatsapp, ikke har kunne redegøre nærmere for identiteten af den person, hun angiveligt indgik ansættelseskontrakten med.

Tiltalte har aldrig talt med vedkommende, der angiveligt sendte kontrakten til hende via en mail, som hun heller ikke kendte, ligesom det kan lægges til grund, at telefonnummeret tilknyttet whatsapp-kontoen jf. det dokumenterede i sagen var registreret med Rumænsk landekode.

Tiltalte fremviste derudover i forbindelse med indrejsen i Danmark en udskrift fra sin gmail af 16. november 2020, hvori var oplyst et telefonnummer på en 'manager', der angiveligt ville vente på hende i lufthavnen ved ankomsten. Jf. en af politiet foretaget søgning på internettet vedrørende dette telefonnummer, tilhørte dette nummer en massageklinik i ..., der tilbød tantra-massage og erotisk massage. Tiltalt har efter sin forklaring ikke taget kontakt til denne manager eller i øvrigt søgt på det oplyste telefonnummer.

Tiltalte bookede derudover flybilletten til Danmark med kort varsel, 5-6 dage

– uden forinden at være bekendt med en række væsentlige vilkår for ansættelsen, herunder de lønmæssige forhold, og hvor hun skulle bo, når hun kom til Danmark, idet dette efter tiltaltes forklaring først skulle forhandles på plads, når hun kom til Danmark, og idet tiltalte så det som en 'fremtidsmæssig mulighed'.

Retten har efter en samlet vurdering, fundet tiltaltes forklaring om formålet med rejsen og baggrunden for besiddelsen af ansættelseskontrakten for utroværdig. Det er således fundet bevist, tiltalte enten vidste, eller burde have anset det for overvejende sandsynligt, at ansættelseskontrakten var falsk.

Tiltalte fremviste ansættelseskontrakten til myndighederne i forbindelse med indrejsen til Danmark som dokumentation for et anerkendelsesværdigt formål med indrejsen. Ansættelseskontrakten blev derfor anvendt til at skuffe i retsforhold, idet tiltalte ellers ikke ville have kunne indrejse i landet grundet indrejserestriktioner indført på baggrund af Covid-19-epidemien.

Det er på samme baggrund fundet godtgjort, at lovovertrædelsen har sammenhæng med Covid-19-epidemien i Danmark, idet tiltalte begik dokumentfalsk, alene for at omgå indrejserestriktionerne i Danmark. Strafskærpelsen i straffelovens § 81d, stk. 1 finder derfor anvendelse. Tiltalte er herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 80 dage, jf. straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1, jf. § 81d, stk. 1.

Retten har lagt vægt på forholdets karakter, og på det anførte i bemærkningerne til lovforslaget til strafs-kærpelsen i straffelovens § 81d, stk. 1, hvorefter overtrædelser af denne karakter som klar hovedregel skal medføre en fordobling af det hidtidige strafniveau.

Betingelserne i udlændingelovens § 49, jf. § 24, nr. 1, og nr. 2, jf. § 22, nr. 9, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Tiltalt er tjekkisk statsborger og derfor omfattet af EU-reglerne. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være foreneligt med artikel 33, sammenholdt med artikel 27 i direktiv 2004/738/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Tiltalte er idømt en ubetinget frihedsstraf for dokumentfalsk i forbindelse med indrejse i Danmark, begået med det særskilte formål at opnå et anerkendelsesværdigt formål med indrejsen, således at tiltalte kunne omgå indrejse-restriktionerne indført som følge af Covid-19-epidimien.

Retten finder, at en sådan kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Da tiltalte ikke har nogen tilknytning til Danmark, kan udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke anses for stridende mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 2. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Retten tager derfor påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Da tiltalte kun har været i landet siden 18. november 2020, pålægges tiltalte et indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 80 dage.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Maria Dalager Hauge
dommerfuldmægtig
/freia

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 18. januar 2021

Louise Petersen
retsassistent